



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Etiam Sanctos medicinis laudabiliter vsos esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

morientis, ante ipsum sepulchris inscripta: *Turba Medicorum*, in Hadriano. Plin. l. 29. c. 12.
interfecit Regem.

Itaque qui DEVM timent, illud curæ habent, vt non antè ad medicos, quàm ad medicorum Conditorem recurrant, per pœnitentiam, per preces, per munera & vota. Laudabilisque est admodum mos ille Italorum, qui non permittit medicis curam ægrorum antè, quàm illis certum sit, etiam spiritualis medicopem implorari. Sic affecti non solum sæculi principes, ac reges, maximis impensis, vt alibi docuimus, vsi sunt opera medicorum; sed etiam alij peculiare sancti, cum ægrotarent, medicis paruerunt. In Prato Spirituali Stephanus senex Presbyter monachus, coactus est à medicis carnes comedere, & comedit. Cognouit autem frater eius, in visione quadam, eam obedientiam Deo placuisse. Apud Theodoretum Macedonius suadebat matri ipsius Theodoretum monasticam exercitationem amplectenti, vt cederet medicis. Palladius refert, in eremo quadam medicos & placentarios habitasse pro monachis cœnobij cuiusdam. Ne quidam non patres, sed tortores Religiosorum putent, ægrotos à se se tractandos, more ceterorum sanorum, inexperti ipsi, quid sit ægrotare, sed digni vt experiantur. Apud Ludouicum Bloisium, cum S. Brigitta iussu magistri spiritualis balneis (à quibus alioqui Religiosi valde abhorrent) esset vsa, probauit Christus obedientiam, atque inter alia hæc ait: *Ni electorum meorum medicina carnalibus vsi non sunt; & illi fuerunt ut mihi accepti. Alij verò iuxta locorum, temporum atque infirmitatum exigentiam adhibuerunt sibi medicamenta: & isti non mihi displicuerunt: quia hoc fecerunt ad honorem meum, vt mihi melius seruirent.*

Quemadmodum autem hæc obedientia ægrorum, medico parentium Deo placet, ita displicet diabolo, qui mallet morbis De seruos impedire, ne tantam Orco cladem inferrent. Hinc omnibus modis laborat, ne consilijs salutaribus acquiescant. De Iordano Saxone Ordinis Prædicatorum Generali Magistro secundo hæc habet author in eius vita: *Cum in Pedemontium aliquando vir sanctus deuenisset, diutino itineris labore defatigatus acutissimè febribus captus est. Diabolus verò non ferens sancti viri opera insignia, callidè ei est insidiatus. Audiens orbis, quæ ægotabat, Antistes.*

D d d 3 sancti

VI.

Ioan. Euir. in Prato Spirit. cap. 65.

Theodoret. in hist. relig. cap. 13. Pallad. hist. Laus, cap. 7.

Lud. Bloisus Monil. Spirit. cap. 4.

Reuelat. extrauag. S. Brigittæ, cap. 60.

VII.

Sur tom. 7. 13. Februarij. cap. 22.